

ΕΤΟΣ 57ον

22 Φεβρουαρίου 2009

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 8 (2908)

Η ΕΝΤΟΛΗ ΤΗΣ ΝΗΣΤΕΙΑΣ

Ἡ νηστεία σάν ἐντολή ὑπάρχει ἀπό τήν ἀρχή τῆς δημιουργίας. Ὁ Μέγας Βασίλειος λῆει ὅτι «ἡ νηστεία νομοθετήθηκε στόν Παράδεισο» τῶν πρωτοπλάστων. Τότε, ἡ ἐντολή ἀποκῆς ἀπό τόν ἀπαγορευμένο καρπό εἶναι ἡ ἀρχή τῆς ἐγκράτειας ἀπό τίς τροφές, δηλαδή ἡ ἀρχή τῆς νηστείας. Ἡ ὑπακοή στήν ἐντολή αὐτή τοῦ Θεοῦ γιά τοὺς πρωτόπλαστους καθόριζε καί τή σχέση τους μέ Αὐτόν.

Ὅμως ὁ ἀπόστολος Παῦλος στό σημερινό ἀνάγνωσμα λῆει ὅτι «δέν εἶναι οἱ τροφές πού καθορίζουν τή σχέση μας ἀπέναντι στόν Θεό» (Α΄ Κορ. 8,8). Καί ἀσφαλῶς ἀφήνει νά βοηθεῖ ὅτι δέν εἶναι μόνο ἡ στέρνηση τῶν τροφῶν πού μᾶς κάνουν νά πλησιάσουμε περισσότερο τόν Θεό. Γιατί καί ὁ Ἀπόστολος «δουλιγωγοῦσε» τό σῶμα του, δηλαδή τό ἔλεγχε καί τό συγκρατοῦσε μέ τή νηστεία, ἀλλῆ δέν ἦταν αὐτό μόνο πού τόν ἔκανε νά εἶναι ὄργανο τῆς θείας πρόνοιας γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ ἀγάπη πρὸς τόν πλησίον πυξίδα τῆς χριστιανικῆς νηστείας

Στήν Καινή Διαθήκη τοῦ Θεοῦ μέ τόν ἄνθρωπο δόθηκε ἀπό τόν ἴδιο τόν Χριστό ἡ ἐντολή τῆς ἀγάπης. Ἡ ἐντολή πού συνοψίζει καί ὁλοκληρώνει ὅλο τόν νόμο τοῦ Θεοῦ καί τή διδασκαλία τῶν προφητῶν. Ἡ ἀγάπη στόν πλησίον εἶναι ἡ συνεχῆς προτροπή τοῦ Χριστοῦ μέσα ἀπ' τό Εὐαγγέλιό του. Καί σ' αὐτή τήν ἀγάπη ἀναφέρεται καί ὁ Ἀπόστολος ὅταν λῆει: «Ἐγώ δέν θά βάλω ποτέ κρέας στό στόμα μου γιά νά μή σκανδαλίσω τόν ἀδελφό μου» (Α΄ Κορ. 9,13). Ἐδῶ ἀσφαλῶς δέν ἀναφέρεται μόνο στά εἰδωλόθουτα τῆς τότε ἐποχῆς, ἀλλῆ καί σέ κάθε ἐποχή πού προσπαθεῖ ὁ καθένας μας καί ἀγωνίζεται νά γίνεῖ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Μέγας Βασίλειος ὀρίζει τήν ἀληθινή νηστεία ὡς ἐγκράτεια τῆς γλώσσας ἀπό τήν κατάκριση καί τίς ἄσχημες ἐκφράσεις. Τονίζει ὅτι ἡ ἀποχή ἀπ' τόν θυμό

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. η΄ 8 - θ΄ 2)

Ὁ σκανδαλισμός τῶν ἀδυνάτων

Ἀδελφοί, βρωῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκοιμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. Ἐὰν γὰρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνώσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολείται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφός ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Διόπερ εἰ βρωῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἑώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

καὶ τὴν ὀργὴν λογίζεται σάν πραγματικὴ νηστεία. Διδάσκει ἐπίσης ὅτι ὁ χωρισμὸς ἀπὸ τῆς πονηρῆς ἐπιθυμίας εἶναι ἐφαρμογὴ τῆς ἐντολῆς τῆς νηστείας. Ἐπιπλέον, ἂν ἡ νηστεία δὲν συνοδεύεται ἀπὸ πράξεις ἐναντία στίς ἐμπαθεῖς μας ἐπιθυμίες καὶ δὲν ἀποβλήπει σὴν χριστοποίηση τῆς ψυχῆς, τότε εἶναι ἀνώφελη καὶ δὲν ἔχει πνευματικὴ δύναμη. Δὲν ὀδηγεῖ σὴν ἀγάπην πρὸς τὸν ἀδελφόν μας. Ἡ ἀγάπη εἶναι ἐκεῖνη πού κάνει τὴ νηστεία νὰ ὀδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο μπροστὰ στὸν Θεόν.

Διάκριση καὶ οἰκονομία τῆς νηστείας

Οἱ νηστεῖες πού ἔχει καθορίσει ἡ Ἐκκλησία μας γιὰ κάθε πιστό εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ τὴν πνευματικὴ του καλλιέργεια, ἀλλὰ πρέπει νὰ γίνονται μὲ διάκριση, ὄχι αὐθαίρετα. Ἡ παρουσία τοῦ πνευματικοῦ πατέρα εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ νὰ δώσει τῆς κατάλληλης ὀδηγίας καὶ νὰ οἰκονομήσει τὸν πιστό, ὥστε ἡ ἄσκηση ἀποχῆς ἀπὸ ὀρισμένες τροφές νὰ ἔχει καρποφόρο πνευματικὸ ἀποτέλεσμα.

Σὲ διαφορετικὴ περίπτωση, ὅταν δηλαδὴ νηστεύουμε χωρὶς διάκριση, ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νὰ ὑποπέσουμε σὴν οἴηση καὶ τὴν κενοδοξία, ὅτι δῆθεν ἐμεῖς κάνουμε μεγαλύτερο ἀγῶνα σὲ σύγκριση μάλιστα μὲ τοὺς συνανθρώπους μας. Καὶ δὲν εἶναι δύσκολο νὰ κατακρίνουμε τὸν πλησίον μας, ὅταν ὑστερεῖ σὲ σχέση μὲ μᾶς. Καὶ τότε χάνουμε τὸν κόπο τῆς νηστείας, πέφτοντας σὴν κατάκριση πού πληγώνει τὴν ἐντολή τῆς ἀγάπης.

Εἶναι γεγονός ὅτι ἄλλοι δύνανται νὰ νηστεύουν περισσότερο, ἄλλοι λιγότερο, μερικὸι ἴσως καὶ καθόλου. Ὁ καθένας μας οἰκονομεῖται ἀπὸ τοὺς πνευματικούς τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὸν τρόπο τῆς νηστείας. Ἐὰν μὴν ξεχνᾶμε ὡστόσο ὅτι ὑπάρχουν ἀνάμεσά μας ἀσθενεῖς ἀδελφοί καὶ σὴν συνείδηση καὶ σὴν σῶμα.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἐμᾶς δὲν μᾶς συνιστᾶ τὸ φαγητόν εἰς τὸν Θεόν, διότι οὔτε ἐάν φάγωμεν, ἔχομεν κανένα πλεονέκτημα, οὔτε ἐάν δὲν φάγωμεν, χάνομεν τίποτε. Προσέχετε ὅμως μήπως ἡ ἐλευθερία σας αὐτὴ γίνῃ αἰτία νὰ πέσουν οἱ ἀσθενεῖς κατὰ τὴν πίστιν. Ἐάν κάποιος ἰδῇ ἐσένα πού ἔχεις γνῶσιν, νὰ κάθῃ εἰς τὸ τραπέζι ἐνός ναοῦ εἰδώλων, δὲν θὰ ἐνθαρρυνθῇ ἢ συνειδησίς του, ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατος εἰς τὴν πίστιν, εἰς τὸ νὰ τρώῃ κρέατα τῶν θυσιῶν πού προσφέρονται εἰς τὰ εἶδωλα; Καί ἐξ αἰτίας τῆς γνώσεώς σου θὰ καθῇ ὁ ἀδύνατος ἀδελφός διὰ τὸν ὁποῖον ἐπέθανε ὁ Χριστός. Ἀμαρτάνοντες δὲ μέ αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ πληγώνοντες τὴν συνειδησίαν των πού εἶναι ἀδύνατη, ἀμαρτάνετε εἰς τὸν Χριστόν. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον, ἐάν φαγητόν κἀνῆ τὸν ἀδελφόν μου νὰ πέσῃ, δὲν θὰ φάγω κρέας ποτέ, διὰ νὰ μὴ γίνω αἰτία νὰ πέσῃ ὁ ἀδελφός μου. Δὲν εἶμαι ἀπόστολος; Δὲν εἶμαι ἐλεύθερος; Δὲν εἶδα τὸν Ἰησοῦν Χριστόν τὸν Κύριόν μας; Δὲν εἶσθε σεῖς τὸ ἔργον μου ἐν Κυρίῳ; Ἐάν δι' ἄλλους δὲν εἶμαι ἀπόστολος, εἶμαι τοῦλάχιστον γιὰ σᾶς, διότι σεῖς εἶσθε ἢ σφραγίδα τῆς ἀποστολῆς μου ἐν Κυρίῳ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, σ' ὅλους αὐτοὺς ὀφείλομε νὰ δείξουμε χρηστότητα, κατανόηση, ἐπιείκεια καὶ ἀγάπη, μέ σκοπὸ νὰ τοὺς κερδίσουμε καὶ νὰ τοὺς φέρουμε κοντὰ στὸν Χριστό, ὁ Ὅποῖος ἔχει καὶ τὴ δύναμη καὶ τὴ σοφία νὰ τοὺς στηρίξει καὶ νὰ τοὺς ἐμπνεύσει γιὰ τὸ ἀγαθὸ τῆς νηστείας. Ἐκεῖνος γνωρίζει τὰ βάθη τῆς καρδιάς τοῦ καθενός μας καὶ ξέρει ἀπὸ ποιοῦς θὰ ἔχει ἀπαιτήσεις καὶ σὲ ποιοῦς θὰ εἶναι ἐπιεικῆς καὶ γεμάτος οἰκτιρμὸ καὶ ἔλεος. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Χ. Ν.

Ἀπὸ τίς νέες ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝΟΥ, ὁμοτ. Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου

Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ

Μιά ἐκσυγχρονιστικὴ ἐρμηνευτικὴ προσέγγιση

22 Φεβρουαρίου 2009: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ.

«Μνεῖα δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἡ εὐρεσις τῶν ἰ. λειψάνων τῶν ἀγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου, Θαλασσίου, Βαραδάτου ὁσιομαρτύρων.

Ἦχος: γ' – Ἐωθινόν: Γ' – Ἀπόστολος: Α' Κορ. π' 8 - θ' 2 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. κε' 31-46.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 1 Μαρτίου, τῆς Τυρινῆς.

Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ' 11 - ιδ' 4 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. στ' 14-21.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

από την Ἀποστολική Διακονία

ΣΥΜΕΩΝ ΚΟΥΤΣΑ (Μητρ. Νέας Σμύρνης), **ΣΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ**, Λειτουργικά καί κατανυκτικά κείμενα. Δώδεκα κείμενα γιά τήν πνευματική προετοιμασία τοῦ πιστοῦ, τήν ἐγκράτεια καί τή χριστιανική ἄσκηση, τό πρόσωπο τοῦ Θεοῦ καί βεβαίως τήν εὐχή τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΟΥΤΣΑ (Μητρ. Νέας Σμύρνης), **Η ΝΗΣΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**, Γιατί, πότε καί πῶς νηστεύουμε. Μιά ἐξαιρετική ἔκδοση γιά νά συνειδητοποιήσουμε πληρέστερα τό ἀληθινό νόημά της καί τήν κεφαλαίωδη σημασία της γιά τήν πνευματική ζωή καί νά γνωρίζουμε πότε καί πῶς ὀφείλουμε νά νηστεύουμε.

ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΡΙΚΩΝΗ (Ὁμοτ. Καθηγητοῦ), **Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ**, στά νηπτικοασκητικά ἔργα νηπτικῶν πατέρων συγγραφέων, ιδίως στίς κατηχήσεις Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου. Φιλοκαλικά κείμενα πού ἀποτελοῦν βιωματική ἀποτύπωση τῆς ἀνοδικῆς πορείας τοῦ πιστοῦ πρὸς τήν ἠθική τελείωση μέ τή συνεργεία τῆς θείας Χάριτος.

Παρακολουθήστε στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν ἐκπομπή **«ΑΝΘΗ ΜΥΣΤΙΚΑ»**, **ΙΧΝΗΛΑΤΩΝΤΑΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ**
Μέ τόν π. Σπυρίδωνα Βασιλάκο. Κάθε Σάββατο στίς 12:00.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημέριους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτοροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm